

er netop denne Detail, der berøres ved den Bestemmelse, som her er foreslaaet. Hvad der ligeoverfor den Fortolkning, der er given, men som dog forekom mig, hvis jeg ikke hørte feil, at være lidt forskjellig i hans første og hans sidste Udtalelse — der forekom mig at være nogen Nuance med Hensyn til Fortolkningen af „i fornødent Fald“; efter hans sidste Udtalelse skulde det overlades til den Minister, der har Afgjørelsen, at dømme, om det fornødne Fald er indtruffen eller ikke, men det forekom mig, at hans første Udtalelse, sammenholdt med, hvad der er udtalt og erkjendt i Anledning af § 12 i Vønningsloven, var ikke ganske saaledes. — Den Fortolkning, der nu er fremkommen, foranlediger mig til at gjøre en bestemt Indsigelse imod denne tilsyneladende udfyldige og lille Ændring, idet jeg forudsæer noverftigelige praktiske Vanskeligheder, som man, saavidt jeg kan see, uden nogensohmest Nødvendighed vil paatvinge de militære Ministerier — som allerede, naar Noget kommer paa, drukne i Details — og der netop bringer det Forhold tilstede, som den ærede Taler dablede, idet man gjør det umuligt for Krigsbestyrelsen at efterleve Loven. Man skal ikke give saadanne Detaillove for en Bestyrelse, der har saa omfattende Forretninger, som navnlig Krigsbestyrelsen i Krigstid, at man gjør det umuligt for Bestyrelsen at efterleve dem. Nu giver man Bestemmelsen og beroliger sig ved, at det er en mild og meget høn og udfyldig lille Bestemmelse, saa kommer der en Krigsperiode, hvor Krigsbestyrelsen naturligtvis er aldeles ude af Stand til at efterleve denne Bestemmelse, og saa kommer man bagefter og siger, der kan I see, man kan ikke faae Krigsbestyrelsen til at lystr Lovene. Det er en cercle vicieux. Det er ikke den rette Veie at tilveiebringe en fornøftig Administration paa.

Tobiesen: Jeg skal ganske afholde mig fra at behandle Realiteten af Sagen, men blot tillade mig at henvise til et lille Punkt med Hensyn til Formaliteten. Naar Ændringsforslaget vedtages, som det her foreligger, vil man, troer jeg, faae et Resultat ud, som man aldeles ikke har tilsigtet. Paragraphen kommer,

naar Ændringsforslaget tilføies, til at lyde saaledes: „Enkeltighederne med Hensyn til Beregning og Udbetaling af de i denne Lov omhandlede Tillæg m. v. ordnes af Krigsministeren, i fornødent Fald efter Forhandling med Finansministeren. Han bemyndiges til at afgjøre alle osv.“ Efter denne Affattelse vil det altsaa være Finansministeren, der bemyndiges til at afgjøre alle i Anledning af Lovens Anvendelse opstaaede Spørgsmaal. (Broct: Nei!). Jeg troer, at det ærede Medlem, som gjør Indvending herimod, vilde, hvis Forslaget var stillet fra en anden Haand, være mere tilbøieligt til at see, at man ved en naturlig Løfemaade vil faae dette Resultat ud. Det hele Ændringsforslag hæver ubetinget Præget af incidenter at være stiftet ind, og jeg antager, at man ikke derved har tilsigtet en saadan Forandring i Paragraphens Bestemmelse.

Lehmann: Det er jo meget uventet, at Discussionen om dette lille Ændringsforslag har antaget saa store Dimensioner. Jeg skal i den Henseende til dette Spørgsmaal kun bemærke, at det er en ligefrem Selvfølge, at de store Forandringer, der ved Grundlovens Indførelse foregik her i Landet, kun lidt efter lidt ere blevne gennemførte i den hele Forvaltning, og at det der er gaaet med forskjellig Hurtighed og forskjellig Lethed, dels paa Grund af gamle Traditioner, dels efter vedkommende Forretningers egen Væfaffenhed, og dels ogsaa efter de Personligheder, som have havt dermed at bestille, og som i den Henseende enten grebe det Nye og indenfor deres Kreds iværksatte det, eller saalænge som muligt holdt sig indenfor de gamle Forstaaelser og kun lidt efter lidt bleve drevne ud af dem. Dette forudskiftet, er det ikke nogen Behæidelse, men kun en Udtalelse af en aldeles vitterlig Kjendsgjerning, at, ligesom den consequente Gjenførelse af de nye Principer kun er foregaaet lidt efter lidt her i Landet — i det Hele troer jeg dog, man kan sige, temmelig hurtigt og fuldstændigt — har den største Vanskelighed viist sig ved at bringe dem til fuld Gylighed i de militære Forhold. Det har jo været Gjenstand for Discussion paa Rigsdagen, det har ligefra den første Dag af været Gjen